

LÆS I DETTE NUMMER OM:

Hvem sagde affaldsproblem? Enighed gør dum; Prisen på strøm = æbler og appelsiner; Den grønne boble – faligere end "dot com" boblen

HVEM SAGDE AFFALDSPROBLEM?

Kaspar Hewitt Klenu

800 år – så lang tid kunne Sverige få energi fra deres atomaffald, hvis de valgte at bruge det som brændsel i stedet for at putte det ned i jorden. Det vil dog kræve videreudvikling af en smeltet salt reaktor. Nyt dansk initiativ tager udfordringen op.

Rundt omkring på verdens atomkraftværker findes store mængder af brugt nukleart brændsel. Normalt betragter man brugt nukleart brændsel, der består af uran, plutonium og transuraner, som højaktivt affald, der på sigt skal deponeres dybt i jorden i flere tusinde år. Men man kan også vælge at se på det som en ressource – uran, plutonium og transuraner kan nemlig spaltes i den rigtige reaktor. Så kan man udnytte den energi, der er tilbage i brændslet, og det nye affald har en meget kortere halveringstid.

Hvis Sverige beslutter at bruge det brugte brændsel fra de reaktorer, de har nu, så kan den nuværende produktion af strøm fra atomkraft opretholdes i ca. 800 år uden at bruge ny uran. Når halvdelen af tiden er gået, så er affaldet fra de første års genbrug helt væk. Hvem sagde affaldsproblem?

Udviklingen af reaktorer

Atomenergien blev udviklet under anden verdenskrig i det berømte Manhattan projekt. Fra december 1942 til juli 1945 blev alle processer opfundet og udviklet. Målet var alene atombomben. Det lykkedes som bekendt.

Efter krigen ønskede man at udvikle den fredelige anvendelse af atomenergien. Her kom militære hensyn også til at spille en dominerende rolle, idet admiral Rickover ønskede en reaktor i sine ubåde. Den første atomdrevne ubåd, Nautilus, blev søsat i 1954. Den blev drevet af det, der i dag kaldes en trykvandsreaktor.

Udviklingen af industriel atomkraft lå derefter lige til højrebænet. Reaktoren fra Nautilus skulle opskaleres. Det gik også hurtigt. De første atomkraftreaktorer med et output på 1000 MW kom i drift i løbet af 1960'erne.

Men reaktorerne havde nogle medfødte ulemper, som man søgte at omgå ved forskellige aktive sikkerhedsforanstaltninger. Her betyder "aktiv", at en uheldig situation skal imødegås ved start af diverse udstyr. Da alt udstyr kan svigte, måtte dette dubleres, evt. flere gange. Derfor har moderne reaktorer fire uafhængige nødgeneratore, som kan levere strøm, hvis forbindelsen til el-nettet forsvinder. I sjældne tilfælde (Fukushima) kan de alle sættes ud af spil af en fælles årsag. Alt i alt havde de store reaktorer succes, trods politisk modstand. Derfor blev andre mulige reaktortyper ikke udviklet, selv om der var meget lovende forsøg.

Den smeltede salt reaktor

Et af disse var den smeltede salt reaktor (Molten Salt Reactor, MSR), som blev bygget i flere udgaver i USA. Udviklingen af denne reaktortype blev stoppet omkring 1980. I de senere år er interessen for MSR imidlertid vokset. Det er der mange grunde til:

- Reaktoren kan udnytte thorium, som er ca. 3 gange mere hyppigt i naturen end uran.
- Smeltet salt kan have en meget høj temperatur (ca. 1000 °C). Ved elproduktion betyder det en høj virkningsgrad, dvs. at en større del af varmeenergien omdannes til elektricitet. Desuden kan varme ved høj temperatur bruges til processer i industrien, f.eks. til fremstilling af brint (hydrogen).
- Reaktoren kan ikke "nedsmelte", da den allerede er smeltet. Ved et uheld vil saltsmelten simpelthen dræne ned i nogle tanke under reaktoren, hvor kædeprocessen går i stå, og restvarmen kan ledes bort med naturlige processer.
- Reaktorens brændsel kan løbende oparbejdes. Det betyder at stoffer, som ikke indgår i reaktorens drift, kan skilles fra i et kemisk anlæg. På den måde er der altid langt færre farlige, radioaktive stoffer i reaktoren.
- Der optræder på intet sted i kredsløbet materiale, som vil være egnet til at fremstille en atombombe.
- Det meste af det radioaktive affald vil være væk efter nogle hundrede år.

Hvorfor blev MSR ikke udviklet, hvis der er så mange fordele? En af atomkraftens pionerer, Alwin Weinberg, besvarer dette spørgsmål således: "Det var en succesfuld teknologi, som blev droppet, fordi den var for anderledes i forhold til den hidtidige reaktorudvikling."

Danskere tager udfordringen op

En gruppe med baggrund i kernefysik, reaktorteknologi, kemi og modellering har slået sig sammen i firmaet Copenhagen Atomics. Hensigten er at designe en affaldsforbrændings-MSR, dedikeret til at destruere det eksisterende reaktoraffald, suppleret med thorium. Da reaktoren vil virke ved atmosfærisk tryk, er det en grundlæggende tanke at anvende standardkomponenter og udstyr overalt, hvor dette er muligt. Herved holdes prisen nede.

Reaktoren skal kunne transporteres til kunden i en almindelig 40' container uden radioaktivt materiale om bord. Hos kunden bliver den sluttet til de øvrige dele af anlægget med diverse "plug-ins". Det gør, at reaktoren kan masseproduceres på en fabrik, frem for at blive specialbygget på stedet, som er måden, man bygger reaktorer i dag. Disse faktorer tilsammen, åbner mulighed for CO₂-fri atomkraft, som er så billig, at den helt af sig selv vil udkonkurrere de fossile brændsler.

Teknologien til dette eksisterer allerede – der skal ikke laves nogen ny forskning men en del udvikling. Det eneste der kan forhindre planen i at blive realiseret, er mangel på investeringer og politiske forhindringer.

SE MERE PÅ www.copenhagenatomics.com

ENIGHED GØR DUM

Kommentar af Flemming Nissen

Jeg har endnu ikke oplevet Niels Hausgaards turné 2015: "Enighed gør dum", men titlen rammer plet, inden for energisektoren. I dag er vi så glade for, at alle er enige om, hvordan energisystemet skal udvikles. Der laves kun analyser, der bekræfter, at det, vi er enige om, også er det bedste for samfundet.

Det er et samfundsmæssigt problem, og vi mangler nogen, der får lov til at udfordre de aktuelle planer for omstillingen af energisystemet. Den bedste risikodækning, vi kan lave for de langsigtede investeringer i omlægningen af energisystemet, er en løbende konstruktiv debat, hvor forskellige visioner konkurrerer med hinanden, og hvor vi anvender forskellige scenarier for udvikling af de globale og regionale rammebetingelser for energisystemet.

"Bureaukratiseringen" af elmarkedet

Den eksisterende "enighed" bygger på, at de fleste beslutningstagere i energisystemet har en kort tidshorisont, hvor deres budgetter ikke når at blive påvirket af omstillingen af energisystemet. De overlader derfor den langsigtede spillebane til politikerne. Det er så politikerne, der bestemmer udviklingen af energisystemet og påtager sig de økonomiske risici.

Da man i starten af 1990-erne lavede scenarier for udviklingen af elmarkedet opererede man med tre scenarier: "Det frie marked", "Det regulerede marked" og "Bureaukratiet". Beslutningstagerne i elsektoren ønskede "Det frie marked", hvor de slap for politisk indblanding, men de anså "Det regulerede marked" for at være det mest sandsynlige. I dette scenarie fortsatte den politiske indflydelse på udviklingen af elsektoren på samme niveau, som havde været gældende i slutningen af 1980-erne. Der var kun meget få, der troede på "Bureaukratiet", hvor alle væsentlige beslutninger vedr. udviklingen af energisystemet blev truffet centralt af politikerne.

Men vi er havnet i "Bureaukrati"-scenariet. De innovative ingeniører i elselskabernes ledelser, der drøftede scenarierne, regnede ikke med, at de ville blive udskiftet med bundlinjefokuserede økonomer.

Debat skaber fremgang

I Elsam lykkedes det at fastholde billedet af "Det regulerede marked" helt frem til 2005, hvor det blev overtaget af DONG. Med Peter Høstgaard-Jensen som administrerende direktør formulerede Elsam i 2003 "VENzin-visionen", hvor transportsektoren blev integreret i elsystemet, og hvor kraftværkerne blev brugt til både at producere el, varme og transportbrændsel. Selv om der var tale om et kommercielt selskab, blev der satset langsigtet, og investeret tre-cifrede millionbeløb i forskning og udvikling. Ledelsen tog selv initiativ til udviklingen af elsystemet og satsede risikofyldt. Det ville de ikke overlade til politikerne.

I 2005 modtog jeg, som udviklingschef hos ELSAM, vindmølleprisen (Vindmølleforeningens årlige pris), for det arbejde de havde udført med henblik på at skabe bedre plads til vindmøllerne i

energisystemet. I Elsam havde der været en intern debat, mellem dem, der opfattede vindmøllerne som et nyt forretningsområde, og dem, der varetog de eksisterende kraftværkers interesser. Denne debat blev fulgt op af analyser af det fremtidige energisystem, som igen førte til ideer til ny teknologiudvikling, som kunne løse de aktuelle modsætninger.

ELSAMs interne debat, der førte til ny teknologi, er et godt eksempel på, at uenighed skaber ny viden, hvis den bruges konstruktivt. Men det forudsætter, at vi sammen bliver klogere på, hvordan energisystemet virker.

Energy-Together

Energisektoren kan være svær at forstå, hvis man ikke arbejder i den. Derfor har Insero i Horsens udviklet den første version af en platform, der skal fortælle om, hvordan energisystemet fungerer. Det kan være et værktøj til, at vi i fællesskab bliver klogere på, hvordan energisystemet fungerer, og hvilke muligheder og problemer der er med hensyn til at videreudvikle energisystemet. Platformen hedder Energy-Together. Platformen skal give let adgang til energidata, og den skal rumme pædagogiske formidlingsværktøjer. Målet er, at den er helt neutral med hensyn til holdninger om, hvordan energisystemet skal videreudvikles. Alle holdninger og ideer kan få lov til at bruge formidlingsværktøjerne.

Fra energikriserne i 1970-erne og indtil liberaliseringen af energisektoren i slutningen af 1990-erne var der uenighed mellem elsektoren og de centrale politikere om, hvordan elsystemet skulle videreudvikles. Der var en jævnbyrdig konkurrence mellem elsektoren og Energistyrelsen om at lave beslutningsgrundlag for politiske målsætninger og store anlægsbeslutninger. Denne kamp dannede grundlaget for en bred politisk konsensus omkring den langsigtede udvikling af energisektoren, idet muligheder og konsekvenser blev grundigt belyst fra forskellige sider. Elsektoren, som skulle implementere de politiske mål, havde selv ejerskab til det anvendte beslutningsgrundlag, hvilket lettede implementeringen.

Med liberaliseringen sluttede kulturkampen, og konsulentkulturen overtog hele spillebanen. Samtidig forsvandt den brede politiske konsensus om langsigtede politiske mål.

Jeg ønsker ikke at rulle tiden tilbage til før liberaliseringen. Jeg er stor tilhænger af energimarkedet, men jeg ved, at det er muligt at opbygge den kultur, som tidligere var i elsektoren, hvor en åben debat skabte fremgang. Jeg er sikker på, at hvis vi ikke lykkes med det, får vi ikke meget ud af alle de midler, energiforbrugere og samfundet investerer i forskning og udvikling, demonstration og markedsmodning af nye energiteknologier.

SE PLATFORMEN PÅ

www.energy-together.com

PRISEN PÅ STRØM = ÆBLER OG APPELSINER

Bertel Lohmann Andersen

Investorer, som forventer at kaste store beløb ind i fremtidens elværker, vil naturligt nok gerne vide, hvad de kan få for strømmen i fremtiden. Beregninger af fremtidens pris på strøm er derfor vigtige, og dem findes der mange af. Men det er ikke sikkert, at man bliver klogere af at læse de mange rapporter. Der er nemlig meget stor forskel på, hvordan man beregner

prisen, og man kan nemt få det resultat, som man ønsker på forhånd.

”Vindmøller på land er billigst”. ”Vindmøller gør din el 14 procent dyrere”. Begge udsagn er hentet fra samme rapport: Rockwool Fondens rapport om prisen på elproduktion i Danmark, der blev offentliggjort i november 2014.

Forklaringen kommer fra en af rapportens forfattere: Den er, at et elsystem med mange møller, der producerer, som vinden blæser, har brug for en ekstra kapacitet i form af kraftværker, der kan sættes i gang efter behov. "Vi har et back-up-system, der leverer el, når det er vindstille. Vi har altså en massiv overkapacitet – og det koster," siger professor ved CBS, Anders Sørensen til Information.

Eksemplet illustrerer, hvordan man kan komme frem til to meget forskellige priser på strøm, alt efter om man vælger at regne – eller ikke regne – back-up-systemet med.

Prisberegninger

Den beregnede gennemsnitlige pris på strøm fra et elværk kaldes Levelized Cost of Electricity, LCOE. Prisen finder man frem til ved at se på investeringens forrentning og afdrag med en given rente over et antal år, og lægge udgifter til brændsel, drift og vedligeholdelse til. Fordeler man disse omkostninger på de kWh, man forventer, at anlægget vil producere i sin levetid, får man den gennemsnitlige (levelized) pris pr. kWh.

I de senere år er man begyndt også at se på de eksterne omkostninger, der er et mål for de skader, som anvendelsen af den pågældende energikilde medfører: udgifter for samfundet til genoprettelse af miner, nedrivning af anlæg samt miljø- og sundhedsskader. Der er altså mindst to priser for el fra fremtidige anlæg: LCOE og den eksterne pris.

Kigger man nærmere på nogle af de rapporter, der citeres i energidebatten, bliver man hurtigt klar over, at det er næsten umuligt at sammenligne priserne, for de er alle beregnet forskelligt.

Det britiske system

Det hele kan være ret indviklet og præget af stor usikkerhed, især hvis projektets tekniske levetid er 60 år, som det er tilfældet med fremtidige atomkraftværker. Det har fået briterne til at gå en helt anden vej. I forbindelse med en reform af elmarkedet har de vedtaget en pris for strøm fra energikilder med et lavt udslip af CO₂. For hver CO₂-fri energikilde fastsættes en "strike-price" (balance-pris): hvis markedsprisen er højere, så skal producenten aflevere forskellen til en fond. Hvis markedsprisen er lavere, så modtager producenten forskellen fra fonden.

"Strike-price" for atomkraft er 92,5 £/MWh, svarende til 87 øre/kWh, hvilket er lavere end for andre lav-CO₂ energikilder. Den næstbilligste er vindmøller på land, hvor prisen er nogle få procent højere. Disse priser gælder for projekter, der iværksættes nu. Ved senere start falder prisen. Den grundlæggende kontraktperiode er 15 år. For atomkraft gælder aftalen i 35 år, hvilket afspejler den forventede tekniske levetid på 60 år. Her er der ikke tale om beregnede priser, men om priser, som indgår i kontrakter mellem regeringen og de konsortier, der ønsker at opføre kraftværker.

Rapport fra Ecofys

Den tidligere EU-kommission bestilte hos firmaet Ecofys en undersøgelse af fremtidens elpriser. Rapportens titel er: Subsidies and costs of EU energy, An interim report. Den omtales af og til som "EU-rapporten".

Ecofys beregner følgende værdier af LCOE fra forskellige kilder: atomkraft 100 €/MWh, svarende til 75 øre/kWh; landmøller 56 øre/kWh og havmøller 125 €/MWh, 94 øre/kWh. Billigst er el fra geotermi (47 øre/kWh), som ikke er almindelig i Europa, og dyrest er vandkraft og biomasse (ca. 98 øre/kWh).

Ecofys-rapporten omtaler støtte ("Interventions") til forskellige energikilder. Her belastes atomkraften f.eks. af den støtte, som EU har betalt til ny medlemslande i Østeuropa for at lukke deres atomkraftværker af russisk oprindelse (ikke Tjernobyl type) i forbindelse med optagelse i EU. Det må siges, at være

en højst ejendommelig omkostning: først tvinger man landene til at lukke deres værker, som kunne have produceret billig strøm i mange år frem. Derefter lægger man de beløb, som EU betaler som delvis kompensation herfor, oveni, når man beregner omkostningerne for atomkraft.

Svenske Elforsk

El från nya och framtida anläggningar 2014 er titlen på en meget grundig og læseværdig rapport fra det svenske ELFORSK. Man skal her være opmærksom på, at i Sverige medregner man skat til produktionsprisen, når det drejer sig om atomkraft, og økonomisk støtte optræder som et negativt bidrag til produktionsprisen på el fra vindmøller. Hvis man derfor tager det nederste tal i de tabeller, som angiver resultatet for en bestemt teknologi, så finder man for atomkraft 60 øre/kWh og for vindkraft mellem 35 (landvind) og 63 øre/kWh (havvind).

Inden man farer ud og fortæller, at dette er resultatet, så bør man kigge i tabellens øvrige rækker. Her vil man finde "skat og afgift" på + 5,7 øre/kWh for atomkraft og "elcertifikat" på – 16,1 øre/kWh for vindkraft. Resultaterne er altså inklusive 21,8 øre/kWh i form af styringsmiddel i atomkraftens disfavør. (øre angiver, at der er tale om svenske priser). Det fremgår tydeligt af rapporten, men det er jo ikke sikkert, at alle, der citerer den, vil være opmærksom på denne detalje! Resultaterne uden politisk indgreb er altså 54 øre/kWh for atomkraft og mellem 51 og 79 øre/kWh for vindkraft. Der er ikke medregnet udgifter til back-up.

Agora Energiewende

Som bekendt er Tyskland i gang med en omstilling af energiforsyningen bort fra atomkraft og fossile brændsler ("Energiewende"). For at forklare folket, at dette er fornuftigt, har tyskerne bla. oprettet en tænketank med navnet Agora-Energiewende. En af Agora's rapporter beskæftiger sig med fremtidens elpriser: Comparing the Cost of Low-Carbon Technologies: What is the Cheapest Option? Svaret er meget klart og bringes allerede på side 2 i form af to resultater:

1. Nye anlæg for sol og vind kan levere CO₂-fri el op til 50% billigere end ny atomkraft; 2. Et elforsyningssystem baseret på sol og vind med backup fra gas er 20% billigere end atomkraft kombineret med gas.

Resultatet i pkt. 1 kommer ved at sammenligne den ovenfor omtalte "strike-price" for engelsk atomkraft med de priser, som ved lov er fastsat for sol og vind i Tyskland. Det er meget ejendommeligt at sammenligne en politisk fastsat britisk pris på strøm fra atomkraft med en politisk fastsat tysk pris på strøm fra VE, og ikke med den britiske pris på strøm fra VE, som er lidt højere end prisen på atomkraft.

Regnestykke nr. 2 er en studentikos regneøvelse uden forbindelse med virkeligheden. Formålet er at vise, at atomkraft er dyrere end vedvarende energi.

Virkeligheden

Hvordan ser elpriserne fra forskellige kilder ud i virkeligheden? Som bekendt modtager DONG 105 øre/kWh for strøm fra havmøllerne ved Anholt. Hvad koster det at producere strøm fra atomkraftværket i Oscarshamn? På værkets hjemmeside (www.okg.se) oplyser de, at produktionsprisen normalt ligger på 20-25 øre/kWh, som fordeles som følger: drift og vedligehold 32%, forrentning og afdrag 30%, skat 22% og brændsel og hensættelser 16%. Her ses igen, at skat i dette tilfælde indregnes i produktionsprisen. Så kan den jo ikke ses.

Alle de ovenstående eksempler viser, at man ikke entydigt kan svare på, hvad den virkelige pris på fremtidens strøm er, og at man nemt kan komme til at sammenligne æbler med appelsiner i debatten.

DEN GRØNNE BOBLE – FARLIGERE END "DOT COM" BOBLEN

Holger Skjerning

Hvad får en finansmand, hvis kompetancer ligger på områderne finans og økonomi, til at beskæftige sig med energi- og klimapolitik? Finansmanden Per Wimmer har sparket en meget læseværdig bog ind i debatten: Det er lige nu, man skal være opmærksom på, at alt for meget udisciplineret kapital ryger ind i business-planer baseret på kunstigt åndedræt fra staterne og godtroende investorer. Det går galt.

I oktober 2014 udkom bogen "Den grønne boble". Forfatteren er finansmanden Per Wimmer. Bogen er udgivet på Gyldendal og koster 300 kr.

Bogen beskriver levende, hvordan den overdrevne satsning på vedvarende energi kan vise sig at være et kostbart vildskud. Med andre ord kan den grønne boble, som ikke mindst Danmark er på vej ind i, forventes at bryde, fordi vedvarende energi dels er dyr, dels ikke kan leve op til de forsyningsmæssige krav, vi forlanger i et moderne samfund.

F.eks. leverer vindmøller masser af strøm, når det blæser, men ingenting i stille vejr. Og solceller leverer naturligvis kun strøm, når solen skinner.

Bogen advarer imod den nuværende politik, der tillægger alle grønne aktiviteter en nærmest religiøs aura, en indiskutabel kvalitet, der slet ikke kan begrundes sagligt. Når der så samtidig tilføres masser af kapital, får man den omtalte boble, som før eller senere vil bryde. PW advarer imod at poste kapital i teknologier, der ikke kan blive rentable, f.eks. bølgeenergi.

Som et særligt let forståeligt eksempel på en boble nævner bogen EU's system med CO₂-kvoter: Man skaber en CO₂-kvote, noget totalt kunstigt, der intet har med kapitalisme at gøre, det er ren kommunisme. Det fiktive værdipapir ligger godt nok i en lav kurs, men det hele styres af regeringer, som bestemmer, hvor meget der samlet må udledes. Verdens største finansinstitutioner er med i det her, og det er regeringerne, der tvinger prisen på CO₂-kvoter i vejret. Bankerne behøver ikke engang manipulere med markedet for at få det til at ske. Det er sygt. Det går galt.

Det hele minder meget, alt for meget, om "dot com"-bølgen med de mange risikovillige penge, hvor stater og investorer bare hældte penge ind i projekter, der slet ikke var lønsomme. Markedet lige nu er slet ikke disciplineret nok. Man tænker sig ikke om, når man investerer i grøn teknologi.

Forfatteren fastslår, at der – globalt set – kun er tre tiltag, der virkelig batter noget: 1. Højere energieffektivitet og besparelser. 2. Mere kernekraft i lande med politisk stabilitet. 3. Mere vandkraft i lande med bjerge og floder.

Om kernekraft forklarer Per Wimmer, at frygten for ulykker og stråling kun kan reduceres ved mere konkret viden om disse emner.

Man skulle tro, at et så markant "slag i bolledejen" ville sætte sig spor i debatten. Sådan er det ikke gået, selv om forfatteren har været i Danmarks Radios P1-debat, hvor han blev mødt af to modstandere. Den ene – en i enhver henseende "grøn" professor. Hvem af de to ved noget om, hvor samfundets værdier skabes? Og her er vi måske ved sagens kerne: er den store hærske af embedsmænd, der sidder og støber kuglerne til den såkaldt grønne omstilling, for langt væk fra virkeligheden?

REN ENERGI udgives af REO 4 gange årligt.

ANSVARSHAVENDE REDAKTØR

Bertel Lohmann Andersen

REDAKTION

Bertel Lohmann Andersen
Katrine Maria Krzeminski

SKRIBENTER

Bertel Lohmann Andersen; Kaspar Hewitt Klenø; Flemming Nissen;
Holger Skjerning

KORREKTUR

Erik Both

TRYK

TryksagsAgenten

ISSN 0108-9439

REO

Kulsvierparken 71
2800 Lyngby
T: 21 25 54 20
E: info@reo.dk

REO arbejder for en nuanceret energidebat, hvor kernekraft vurderes på lige fod med andre energikilder ud fra samfunds-økonomiske og miljømæssige hensyn.

BLIV MEDLEM

Medlemskab koster 300 kr. om året for enkeltpersoner, 400 kr. for ægtepar og 50 kr. for unge under uddannelse. Beløbet indbetales på Danske Bank: 9570 3000753. Medlemmer modtager gratis bladet REN ENERGI.

STØT REO

Ønsker du at støtte REO, kan bidrag indbetales på Danske Bank: 9570 3000753.

ABONNER PÅ REN ENERGI

Et abonnement koster 95 kr. om året. Skriv til info@reo.dk

HVIS DU VIL VIDE MERE

Find flere informationer om REO, læs artikler og analyser og følg med i energidebatten på www.reo.dk